

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden esütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; helyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, helyegdíjjal, nyugtával együtt 3 frt.
Nyitlő soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Sérmentetlen levelek csak ismert köztől fogadhatók el.

Állatvédelem.

Egy kis füzet akadt kezembe a minap, melynek elolvasására annál kevésbé sajnáltam azt a pár percet, mialatt átlapozgattam, mert írója nem más, mint Zola Emil, a francziák világhírű regényírója, a füzet címe pedig: „Az állatvédelem kérdéséhez.”

Van-e ember, de általában van-e művelt ember, kinek jobb érzése hangos tiltakozással meg ne szólalt volna azok ellen a brutálítások ellen, melyekkel nemcsak nagyobb városokban, de már falvakon és kisebb városokon is a lelketlen fuvarosok a szegény igavonó párákat bántalmazzák.

Kihágási törvényünk (1889. évi XL. t.-cz. 86. §-a) kimondja, hogy az, aki nyilvánosan, botrányt okozó módon állatot kinez, vagy durván bántalmaz, ugyisint, ki az állatkinzás ellen kiadott rendeletet, vagy szabályrendeletet megszegi: nyolcz napig terjedhető elzárással és száz forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

A törvény emez intézkedése csak akkor fogja az állatkinzás megszüntetését eredményezni, — ha az ez irányban való tevékenységet, az állatkinzások ellenőrzését nem bizzuk pusztán csak a hivatalos rendőri közegekre, — akik utóvégre is mindent észre nem vehetnek és bizony sokszor mint már elfásult kedélyek, az efélékre már oda sem hederítenek, — hanem felhasználunk minden egyes alkalmat arra, hogy a szivtelen állatkinzókat minden esetben mikor csak tudomásunkra jut, a rendőri hatóságához bejelentjük s azoknak szigorú megbüntetését követeljük.

Itt Szilágy-Somlyón egy időben

igen nagy mértékben felszaporodott a szamaras fuvarosok száma, kik a vasúttól áruk beszállításával és épületanyagok fuvarozásával foglalkoztak. A legfásultabb emberben is megmozdult a jobb érzés, mikor látta, hogy a tulterhelt szekerek és árakkal túlhalmozott taligák előtt roskadozó szegény párákat a végkimerülésig ütlegettek durva lelkű gazdáik s goromba cselédek.

De akadt egy r. kath. pap-tanár, aki valahányszor ilyen állatkinzás szemtanuja volt, legsürgősebb dolgát is félbe hagyva, a világért el nem mulasztotta volna az esetet hol szóval, hol írásban a rendőrséghez mindegy bejelenteni, — s el nem mulasztotta volna soha sem a panasz tárgyalására mindég személyesen megjelenni.

Lehet, hogy akadt más feljelentő is, lehet, hogy hivatalból is bejelentett egyik-másik rendőr egy-egy esetet. Én városunkban csak ezt az egy r. kath. pap-tanárt ismertem, mint az állatvédelem egyetlen lelkes apostolát.

Az eredmény az lett, hogy a vad szamarasok megszelídültek, a brutális állatkinzások száma majdnem semmire lecsökkent.

Az én papom évek óta itt hagyta Szilágy-Somlyót. Azóta a kereskedelem városunkban rohamosan fejlődött, az áruk szállításával foglalkozó fuvarosok száma aránytalanul megszáporodott s ma már az állatkinzás ismét divatba jött.

Zola azzal fejezi be kis füzetét: „Az állatnak még nincs hazája. Még nincsenek üemét kutyák, olasz kutyák, francia kutyák. Mindenütt csak kutyák vannak, amelyek szenvednek,

ha ütlegetik őket. Nos, hát nem kezdhetnők-e azon, hogy a nemzetek egymás között megállapodnának abban, hogy az állatot szeretnünk kell? Lehet, hogy az állatok iránt való általános szeretet, mely tul tenné magát az egyes országok határain, az általános emberszeretet oltárához vezetne.

Ha a világon minden kutya egy családdhoz tartoznék, melylyel az egész emberiség egyforma szeretettel bántana és amely így az egyetlen szabad népet alkotná, mely a „haza“ harczias és testvérgyilkos eszméjén kívül állana: ez volna a jövő boldogság tündérországába vezető út!

Nemzetközi kutyák az összes népek szeretetéből és oltalmából ajánlva.

— Istenem, mily szép példa volna ez! És mennyire kíváncsú volna, hogy az emberiség ezt a tant megszívlelje, a reményben, hogy később azt mondhasssa, hogy e törvény nemcsak az állatok kedvéért alkotott.

Tenné ezt pedig a szenvedés nevében, hogy ki irtsa, vagy legalább tőle lehetőleg enyhítse azt a rut szenvedést, melylyel a természet táplálkozni kényszerül és a melynek a lehető legkisebb mértékre való leszállításáért az emberiségnek érdemes volna küzdelmet folytatni, az egyedüli küzdelmet, amelyben az állhatatosság bölcsesség volna. Tenné ezt oly törvények létesítéséért, amelyek nem tűrnék meg, hogy az emberek ütlegetek szenvedjenek, amelyek biztosítanák számukra a mindennapi kenyeret és egy világközösség mérhetetlen kötelékével fűznék őket egybe, hogy végre béke honoljon e földön.

Egyesüljenek az emberek, valamint a szegény bolyongó állatok érdekében,

ugy azon szerény czélból is, hogy az ütlegetést megszüntessék és kevesebbet szenvedjenek.

Olvassák el uraim és nemesszivű hölgyeim Zola Emilnek „Az állatvédelem kérdéséhez“ című kis füzetét. Megvagyok győződve, hogy annak a keresetlen őszinte hangnak a hatása alatt, mely Zola soraiiban az állatvédelem érdekében szólal meg, sokan fognak akadni, kik az innen eltávozott papnak szép példáját követni fogják.

Bölni Sándor.

A dohány haldoklása.

Előre is tudom, hogy kevesen lesznek azok, a kik igazat látnak ebben a czimben. Főképpen a szivaros emberek tiltakoznak erősen, de viszont mi, a kik nem szivarozunk, azért mégis csak tudjuk, hogy nap-nap után nő a számunk. Örülünk is neki titokban, mert hiszen a dohányzás igazán nem egyéb rossz szokásnál, ezt még azok is megvallják, a kik a világért sem tudnának leszokni róla.

A rézbőrű vadak, a kiket mi, művelt európaiak, tettünk a pálinkaivás rabszolgáivá és áldozataivá, jórészt megboszlultak magukat, a mikor hozzánk jutatták a dohányt. Igaz, hogy ezt kevesen hiszik el és akárhány dohányos büszkén üti a mellét, hogy ime, az ő egészsége azért mégis olyan, mint a vas, de ha a nagy dicsekvés közben elfogná némi kis köhögés, akkor jusszon eszébe, hogy ezt a vasesztét már rozsdássá tette kissé a dohány. Persze, egy-két jó szivar még senkinek sem okozta a halálát, de akárhány ember van, a kinek csakugyan a szivar rongálta meg az egészségét. Az ilyesmit nehéz észrevenni, mert nem történik egyik napról a másikra, hanem észrevétlenül, évek hosszú során át.

A „Szilágy-Somlyó” Tárczája.

A Nagy Bicskás kis esetei *)

Írta: Gyarmathy Zsigáné.

Ferkő András, a kit különben Nagy Bicskás Bandinak neveztek, haza került onnan, a hova nem éppen jó szántából ment. Egy „kis esete“ történt volt, mert Nagy-Bicskásnak mindig voltak kis esetei, a mik mindég az italból hajtottak ki.

Az utóbbi esetét úgy vallotta be, hogy „egy fejsze-forma bottal, vagy botforma fejszével parányit legyintett“ a szomszédra, a ki erre elszédült és megütötte a gutta. És, különös, mégsem a guttát, hanem Bandit csukták el.

No, de már hazakerült; igaz, feltélesen bocsátották haza, s egészen csak a további magaviseletétől függ, hogy véglegesen itthon hagyják-e.

Ur Isten, hiszen Bicskás Bandi jámbor, szelid szavu férfi, a templomba is elmegy minden vasárnap és éppenséggel nem oka, ha néha mégis egy-egy kis hiba esik; már mint most is.

Jámbor arccal, nyugodt tartással nyit be papjához Nagy Bicskás: tanácskérőbe jött.

Mikor civilizált ember kér tanácsot, az többnyire le akar kötelezni megtisz-

telő bizalma által; de a nép szándéka tévútra vezetni, furfangosan takargatni a valót, és azt rendesen el is éri mindazok előtt, a kik nem hazulról, hanem csak betűből merítik népismeretüket. Bizony, bizony, „a betűből, lélek az, a mi világos“ és a nép nem tárja fel a lelkét olyan könnyen, s azért nem igen világosodnak fel a népies írók! De már a Nagy Bicskás papja hazulról ismeri hivatát és minden előjáró beszéd közben azt fürkészi: vajjon hova lyukad ki az a dolog? Több-ször eltalálta, de ezen esetek közé nem tartozott az utóbbi.

Tehát nyugodt arccal, jámbor tekintettel lépett be papjához Bandi. Tulipános szüre kissé félvállra vetve, azonos mód fedte jobb karját, mint mikor a paraszt ajándékkal „busit.“

— Szerencsés jó napot adjon az Ur-isten, tiszteletes uram!

— Adjon Isten! Kerülj előbbre, András, és beszéld el, mi járatban jöttél.

— Semmi rosszban, tiszteletes uram, csak éppen befordulék erre jártamban... Szép időt adott a teremő Ur-isten: gazdag tavasz jár, eső, napfény egymást váltogatja, mint osztóvátán nyüst a lábitót. Csak rendeljen is a teremő jobb esztendőt a tavalyinál, a mikor rossz időre rossz termés jött...

— (Nó, a tavalyi időhöz nem sok közöd volt; te a melegben is hüvösön voltál: gondolja a pap.)

Bicskás egyet ránt a szürén, ismételten erős reményét fejezi ki egy jobb esztendő felől; aztán eszébe jut, hogy vajjon életben van-e még a tiszteletes ur apja:

— Csak éltesse is az Ur-isten a jó embereket, mert nincs annál jobb! aztán közelebb hajol a papjához, s bizalmas arczkifejezéssel folytatja:

— Ha már befordulék, egy kis tanácsot kérek, tiszteletes uram; mert egy csekély esetem esék.

— Ismét, András?

Nagy Bicskás óvatosan hátrább löki szürét (no, no, tüstént előkerül az aján-dék! De mégsem az...) Kinyújtja karját és megmutatja szörnyen feldagadt kezefejét.

— Ni, instálom, ugy-e rusnya? Pedig csak játékból esék az egész. Azzal mulatánk, hogy újat huztunk. Tudja, tiszteletes ur, micsoda játék az?

— Nem tudom, Andris, de látom, kellemes multság lehet.

— Ha kívánja, tiszteletes uram, tüstént megtanítom rá.

De a pap a legkecsgetőbb kilátás mellett sem kívánja a kellemes játék megtanulását és biztatja hivat, hogy adná már elő azt a kis esetet.

— Tudja, instálom, így heti vásár alkalmával becsődül a havasi is; összeszednek egyet-mást, mivelhogy nekik oda-fenn nem terem semmijök, pedig föld lenne hozzá; de inkább hiszem, csak a marhára és juhokra adják az eszüket: jó a legelőjük.

— Ugy hát most valami havasi oláh-val volt az eseted, Andris?

— Bölesen mondja, tiszteletes uram. Petruj Onucznak még néhaivaló apja is járatos volt a házunkhoz, így hát Onucz gyermekkori pajtásom volt; minden vá-

sárkor a házamhoz száll, de nem mindég üres kézzel: néhány szál deszkát, két-három csebet, egy-egy szopó bárányt csak hozogat, mer' mért mondanám, hogy nem, ha úgy van. Nem lehetett rá semmi panasom, nincs is. Ma is eljött és éppen egy szopó bárányt hozott: göndör szörű báránykát. Nyomban lerántottam a bundáját — már mint a báránynak, instálom — és meghagytam az asszony-nak, hogy déleledre tárkonyost főzzön bárán-fővel; világ életemben szerettem a bárán-fős tárkonyost...

— Nem is rossz étel az, Andris; de hát hogy esett a tárkonyosból a kezéd feldagadása?

— Esék abból még egyéb is, tiszteletes uram!

— Ugy hát, csak add elő szaporán, mert sürgős irnivalóm van.

— Nem is szándéksom felette sok szóval busítani a tiszteletes urat; tudom én, hogy sok szónak sok az alja: izibe elmondom az egészet. Az asszony tüzet gyújtott, szikrázott, pattogott a fenyőfa — na, mivel azt is hozott pár darabocskát az oláh — mi künn maradtunk az udvaron és beszélgettünk egyről-másról, meg az időjárásról is. A havason is ilyen szép idő van; a patakhöz már özfőlkák járnak, a kakukk is rég megszólalt és annyi a harkály, hogy a nagy kopácsolástól alig hallani a madarak szavát, pedig így tavasz felé nagyon zengedeznek...

— És a madarak énekén kívül még miről beszélgettetek? — Szóval, Andris, térjünk már a dologra.

*) A „Kolosvári Lapok“ szépirodalmi és társadalmi hetilap 6-ik számából.

Balzac azt mondta egyszer, hogy a dohány a nyugat ópiuma, az akarat és értelem elaltatója s idezte Göthét, a ki sohasem szivarozott, Byronnal szemben, a ki szenvedélyes dohányos volt; mert Göthe mindig akaraterős és nagymunkájú ember volt, míg Byron a legcsekélyebb kellemetlenség miatt halálosan kétségbeesett és gyakran küzdött indiszpozícióval, a mi a lustaságnak udvarias neve. Jó, hogy már Balzac kimondotta, hogy ennek föltétlenül a sok dohányzás volt az oka, mert különben még engem valószínűleg elfogultsággal.

Annyi bizonyos, hogy a dohány nagyban hozzájárul testünk gyöngítéséhez. Kávéházak, társaskörök mindig tele vannak dohányfüsttel s a sok vérszegény, sápadt ember egyre szívja magába a mérget. Igaz, hogy azért a kávéházakat mégsem lehet becsukni, mert akkor hol találna a sok szegényebb sorsú hivatalnok, kiskereskedő meg egyéb tizenöt krajcárért fényt, ragyogást, jólétet és uri kiszolgálást? Sok ember van, a kire nézve életszükség, hogy legalább egyszer napjában valaki nagyságos urnak szólítsa s ezeket bizony nem igen lehetne kituszkolni a kávéházakból. De nem látom be miért ne lehetne jobb a szellőzése a fővárosi kávéházaknak.

Akkor, a mikor még csak kezdődött a dohányzás divatja, erős tilalmakkal üldözte ezt a szokást minden állam. A vasárnapi predikációk alig szóltak egyébről abban az időben, mint e rut szokás istentelen követőiről s minden országnak meg volt a maga külön büntetése, a melylyel a dohányosokat sújtották. Törökországban az orrába dőfték a pipaszárat annak, a kit dohányzáson kaptak, Olaszországban pedig az orrát vágták le a szegény bűnösnek; s mert ugyanez a házasságtörést is így büntették, akadt város, a melyben orr nélkül sétált minden ember, lévén vagy dohányos, vagy házasságtörő.

A mikor aztán semmi sem használt, akkor az állam fordított egyet a maga eszén s azt mondotta, hogy ezentul ám szabad a dohányzás, de a dohányt én tőlem vásároljátok. Azóta termett a trafik és a fináncz, a magyarnak ez a két keserű ellensége. Ki is játszották szegényeket elégszer, főképp a Bach-korszakban, a mikor ez a hazafias erények közzé tartozott. Zalamegyében történt egyszer, hogy a finánczok gazdástul lefoglaltak az országuton egy szekert, mely szüzdohánnyal volt megrakva. Örültek a jó fogásnak s az utba eső első csárdában mindjárt ittak is nagyot ennek az öröme. Akkorát ittak, hogy a magyar gazda jónak látta kicsit megtréfálni a derék finánczokat; beszélt hozzájuk, hogy csak igyanak bátorsággal, majd csinál ő nekik jó ülést a hátulsó kasban. Csinált is nekik, de olyanformán, hogy a mikor felültek s a gazda közbük vágott a két tüzes paripának, akkor a kocsiszin kőlabához kötött hátulsó kas úgy repült a földre, hogy a szegény finánczok egyszerre kijózanodtak tőle.

A sok üldözés mellett egyre nőtt a dohányosok száma, azóta pedig, hogy

szabad volt a dohányzás, akadtak, a kik mégis lemondtak róla. Pedig mégis csak kár lesz a dohányért, mert elvész vele az a szép társadalmi szokás, hogy a szivarozó ember, ha nem ég a szivarja, bárkit is megszólíthat az utcán, s ha a megszólított tisztában van az udvariasság eleme fogalmával, akkor készséggel nyújtja oda felebarátjának az égő szivart. Tüntetés ez a társadalmi egyenlőség mellett s azok, akiknek demokrata érzelmeik vannak, kegyelettel fogják megőrizni az utolsó szivart.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Becsés lapja multheti számában a „Különlélek“ rovatában „A magyar nyelv miatt“ czimvel ellenem azon támadás lett intézve, mintha én a közelebbi izraelita hitközségi gyűlésen a magyar nyelvű jegyzőkönyv vezetése ellen s a német nyelv mellett foglaltam volna állást, mely azonban a valósággal teljesen ellentézik.

Felszólalásomat ép azzal kezdettem, hogy mindenekben magyarnak tartom és érzem magamat, de orthodox hitelveinkhez képest a jegyzőkönyvek vezetésénél a héber betűk alkalmazását s így ezen ősi hitelvi írásmódnak megtartását a hagyományok iránti kegyeletből (pietásból) óhajtottam, miután a héber betűkkel való ősi írásmód ma másutt úgy sem szerepel a nyilvánosság terén, mint a hitközségi ügyekben s a régi ősi vallási és faji hagyományok mindenesetre érdemelnek annyi figyelmet, hogy az örök feledés homályába ne dobaszanak.

De a héber betűkkel való írás és ebbeli indítványom egyáltalán nem azt jelenti, hogy a jegyzőkönyvek német szöveggel vezettetessenek, ezt sem gondolatban, sem kifejezetten nem is ezéleztam, mert mint magyar s helyesebben latin betűkkel minden nyelven lehet írni, úgy héber betűkkel is lehet a magyar nyelvű szöveget visszaadni.

Ennyit az ügy érdemére, — a mi pedig a hitközségi jelenlegi elnök Lang József jelzett, de el nem mondott hazafias szónoklatát s az azt kísérő lelkes eljenzést illeti, igen sajnálom, hogy azt sem én, sem az az elfogulatlan hitközségi tagok jelenlévő legnagyobb része nem hallhatta.

A hazafiságom ellen intézett ezen orvtdmadást pedig — oda, a honnan jött — visszatartom. *)

Maradtam a tek. szerkesztő urnak, kiváló tisztelettel

Sz.-Somlyó, 1899. február hó 3-án.

Brüll Károly.

Különlélek.

— Mai számunkhoz mellékelve veszik olvasóink Paczelt János debreczeni mag- és virágkereskedő tavaszi árjegyzékét.

*) Hogy a részrehajlás gyanúja ne essünk, szövegszerint közreadjuk e védekezést. De hát a két közlemény egybevetéséből éppen nem nehéz eltalálni, hol van az igazság! Szerk.

— Köszönöm hozzám való jóságát, tiszteletes uram, hiszen éppen oda érnek, mert a vadpáva — a kit az oláh kokordának nevez — akármilyen nagy, mégis csak madár, pusztítsa el az Isten, hogy ne is kerüljenek mások szoba a bocsületes ember megrontására! Mert hát Onuczék kalibáján tul van egy akkora szikla, mint kétszer a mi templomunk; alatta foly a Szamos úgy, mint egy félszék, a karikába van az a tisztás, hova a vadpávák járnak, mikor tűzbe vannak: ilyenkor mutatják meg, hogy ki a legény a csárdában. Felborzasodva rontanak egymásra: szárnyuk csattog, csőrük pattog... de nem szaporítom a szót, azt úgy is csak látni kell. Onucz nem rég látta és azt beszélte el nekem. Én csak annyit kérdeztem:

— Te, Onucz! mit gondolsz, ha mi vad pávák lennénk és egy asszonyra vetnénk szemet, melyik győzné le a másikat?

— Tudom is én; soha sem voltam kokordán, hát hogy tudhassam...

— Na, hát, Onucz, huzzunk újat; abból tüstént kitudódik, hogy melyikünk lenne a győztes; már ha kokordának lennénk; nem birkózásra, csak játékra Onucz.

— Na hát. — Mondja Onucz, és erre összekapcsoltuk a közbelső ujjunkat, így ni... meg is mutathatom a tiszteletes urnak — és nyult a pap keze után; de a pap még most sem kívánta a szemléltető előadást, és ismét figyelmeztette hívét, hogy ne kerülgesse annyit a dolgot, térjen már arra.

Nagy Bicskás egész nyugodt tempó-

ban kapcsolta össze dagadt ujját balkeze közbelső ujjával: — Na, instálom, ilyen az ujjhúzó. A mint így összeakaszkodunk, ránczigáltuk egymást jobbra is, balra is, közben tréfáltunk, kacagtunk, míg egyszer csak éreztünk, hogy kihúzá helyéből az ujjamat. Nem árultam el az esetet, mer' még azt hívé való, mintha úgy lenne az erősebb; nem is neheztettem, mert csak játékból esett, aztán Onucz jó pajtásom is, már a mennyire magyarnak oláh jó pajtása lehet, így hát fájdalmat sem mutattam; pedig, miért nem tagadnám, biz az a fájdogált; fel is dagadt, mint egy cipő.

— Na, Onucz, erre a játékra áldomást iszunk, míg elkészül a tárkonyos. — Jónak elrontója nem leszek, — mondta Onucz, és befordulánk a korcsmába. Nem mondom, hogy nem ittunk, mert a korcsmába nem is imádkozni jár az ember...

— És mi történt, mikor a korcsmából hazamentél? Mert Andris, a te eseteid mindég ilyenkor esnek.

— Csak egy semmiség az egész, tiszteletes uram. Az oláh künn maradt az udvaron; én belépek a házba: — Na, asszony, kész van-e már a tárkonyos?

— Kész hát, azóta bizony egy juh is megfőhetett volna, nemcsak egy bárány! — Megfogta a fazék fülét, hogy tálaljon; ekkor vette észre a kezem feldagadását. — Ni, ni? Hát ugyan mi lelta a kezét?

Mint a bolond, elmondom az igazat szörül-szóra, mire az asszony méregbe

— Kinevezés. Tarpay Béla kataszteri becslobiztos gyakornokot a m. kir. pénzügyminiszter ideiglenes minőségű pénzügyi fogalmazóvá nevezte ki.

— A döntés. A törvényhatósági új állatorvosi állomás székhelyét a belügyminiszter — a vármegyei törvh. közgyűlés határozatának megváltoztatásával — Krasznáról Szilágy-Somlyóra rendelte áthelyeztetni. Meg volt tehát kellő eredménye az akciónak, mit e kérdésben lapunk indított meg. Kézszfogható bizonyítéka ez is annak, mily dőreség elvitatni akarni azt, hogy a helyi lapok a vidék valódi érdekét hatékonyan szolgálhatják s ma már nélkülözhetetlen szervei a társadalmi tevékenységnek.

— Esküvő. Dr. Andor Endre miniszteri fogalmazó február 7-én esküdtött örök hűséget Szilágy-Nagyfaluban Nagy Ilonkának, Nagy Ferencz és neje Nagy Berta leányának.

— A református templom javítási költségei fedezésére február hó 4-én a színház termeiben rendezett táncmulatság igen szépen sikerült. A város minden rendű és rangú közönsége szép számmal vett részt a mulatságon, melyben az első négyest 44 pár táncolta és a hajnali órákban még alig kezdett oszlani a közönség. Hogy a kellemes mulatság mellett mit hozott a bál az egyház kasszájába, arról a rendezőbizottság által beküldött nyilvános számadás teszen bizonyosságot.

— Játékonczzalu előadás. A Lukátsffy Ödön ügyvéd vezetése alatt álló sz.-somlyói műkedvelő zenegyulek hangszerek beszerzésére 1899. február hó 14-én, huszadik kedden, a műkedvelői színház termében táncczal egybekötött hangversenyt rendez. Műsor. 1) Induló. 2) „Zsidónő“ dalmű. Halévi. 3) Szavaltat. 4) Keringő „Venezsia.“ 5) Magyar népdalok. Czigányzene kíséret mellett előadja: Posner Sándor ur. 6) Táncz reggelig. Kezdeté este 7 és fél órakor.

— Színészet. Fekete Miksa színtársulata február 16-án (csütörtökön) kezdi meg nálunk előadásait. Színre kerülnek 16-án „Niobe“, az élő szobor. (Bérlet 1.), — 17-én „Gyimesi vadvirág.“ (Bérlet 2.), — 18-án „Folt, mely tisztít.“ (Bérlet 3.), — 19-én „Mária bátyja.“ (Bérlet 4.), — 20-án „Varázshegedű, Férj az ajtó előtt.“ (Bérlet 5.), — 21-én „Államtitkár“ (Bérlet 6.) Mindez előadásokra a szelvényjegyek érvényesek.

— Meghívó a szilágyvármegyei Wesselényi-Egyletnek Zilahon, 1899. évi február hó 15-ik napján d. u. 3 órakor a vármegyház kistermében tartandó rendkívüli közgyűlésére. Tárgysorozat: 1) Elnöki megnyitó. 2) Titkári jelentés. 3) Wisky Ferencz pénztárnok elköltözése és lemondása folytán pénztárnok választás. 4) Az 1898. évi számadás. 5) Az 1899. évi költségvetés. 6) A folyó évi rendes közgyűlés kitűzése. 7) Esetleges indítványok. Zilah, 1899. január hó 28. Dr. Petri Mór, a szilágyvármegyei Wesselényi-Egylet elnöke. A közgyűlési tárgyak előkészítése végett pedig ugyanott, február 13-án igazolóválasztmányi ülés fog tartatni.

jött, úgy szikrázott a két szeme, mint a tűz és így szólt — mert az asszonyok mindig akkor szólnak, mikor jobb lenne hallgatni: —

— Mit? Hát kend egy oláhval huzatja ki az ujját! Na, hallja. ez szegény, gyalázat; ezért aztán lehet Nagy Bicskás a neve! Egy ilyen ember fött ételre nem érdemes, inkább egye meg a disznó, mint ked!

És az egész tárkonyost a moslékba zudította. Nem esett jól ez a beszéd, igazán nem esett jól; elfutott a méreg s éppen azon valék, hogy egy keveset megrázzam az asszonyt; hozzá is ugrottam; de abban a perczben meglátom az oláhot: a büne éppen akkor hozta az ablak alá. Elöntött az indulat, zöldet is, sárgát is láttam, a vérem pedig lángolt, mintha a bőrömből tüzes szikrák pattogtak volna; kirohantam:

— Oláh! Te vagy az oka mindennek! Felkaptam egy fát, de nem is volt az, instálom, fa, csak egy vessző... olyan hasáb forma forgács-szilánk és egy kicsit a fejéhez legyintettem. Nyomban leesett a marha és meg sem moczcant többet...

Most már, Uram Isten! vajjon ebből a játékból nem lesz-e valami baj? Már csak azért, hogy mikor így bocsájtják haza az embert, akkor minden kis semmiséget nagyra vesznek... vagy mit is gondol, tiszteletes uram? Tanácsoljon benne.

— Nyilvános számadás. A sz.-somlyói ev. ref. egyház által február 4-én rendezett táncmulatság alkalmával felülfizettek: Br. Bánffy Dezső 10 frt, — Faragó Sándor, Hegyi Mihályné 3—3 frt, — Donogány János 2 frt 50 krt, — Zobel Lipót, Fröhlich Albin (Sarmaság), Tamko Bertalan 2—2 frt, — Hahn Paulin, id. Szenásy Miklós, Somogyi Kálmán, Lukátsffy Ödön 1 frt 50—1 frt 50 krt, — Hegedüs Sándor, Dr. Lang Jakab, Bartha Endre, dr. Nádudvary Jenő, Gáspár Béla, Szaplóczay Sándor, Nagy Gyula, Lang József, Antal Jakab, Czine Péter, dr. Szakács Balázs, Balogh József, Merk János, Balogh János, Szabó Ferencz, Katona László, Duma Róza 1—1 frtot, — Svaiczter Gábor 1 frt 50 krt, — Koncz Lajos, Ágotha Antal, Hercz József, Bogdán István, Rozsi Gábor, Németi Gergely, Vigh Mihályné, Szarvadi Imre, Révész Arthur, Farmati István, Imre János, Alszegei Lajosné, Nagy József, Sárdi Pálné, Both Ignáczné, Csillag Mihály, Eszes Andrásné, ifj. Szénássy Miklós, Henter Dezső, Acsády Gyuláné, Dácz Katicza, Bikfalvi András, Dénes Lászlóné, Kovács Lászlóné, Nagy Tinka, Kovács Antal, Boros Ferenczné, Huberth György, Nagy Miklósné, X. Y., Klausenburger E., X. X., Sziszek Sándor, Gicz Eszter, Bádon Miska, Cserna Jácint, N. N., Kölln Gyula, Kanyó Ferenczné, Nagy István, Koszta Jánosné 50—50 krt, — Récsy István, Balázs János, Zilahy Gyula 30—30 krt, — Kovács Lőrincz, Henger József, Kovács József, Sutor Károly, Máthé Kálmán 20—20 krt, — Balás Zsigmond 2 frtot, Simó Károly 50 krt. Összesen: 74 frt 70 kr. Belépő jegyekből befolyt 68 frt, összes bevétel 142 frt 70 kr., kiadás 74 frt 02 kr., maradt tiszta jövedelem az ev. ref. egyház javára 68 frt 68 krajczár. A nemesszivű felülfizetőknek e helyen is köszönetet nyilvánítja az ev. ref. egyház nevében Nagy Ferencz, gondnok.

— Öngyilkossági kísérletek. Csóra János (népszerű néven Piczula) oláh-utczai lakos kedden este az oláh-utczai temetőben egy vén fűzfára felkötötte magát. Arra járó emberek észrevették s levágták. Mondják, hogy szegény ember, nagyon szűkében volt a piczulának s ez vitte az elkeseredett lépésre. — Ugyancsak kedden éjjel Svatok Czeczilia siklósi illetőségű kasszír leány Nagy Miklós fuvaros lakásán revolver lövéssel akart véget vetni a nyomoruságos életnek. De úgy látszik, a végső pillanatban okosabb gondolatra jött, mert a rendőrséghez intézett levelét, melyben összes ruháit s értéktárgyait a szegények között rendelte kiosztatni, széttepte s a revolvert nyaka mellett úgy irányozta, nehogy kárt tegyen magában. A másvilágra való utazás elmaradt, de most a rendőrség gondoskodik róla, hogy illetőségi helyére utaztassék.

— Egy „Angol csoda társulat“ tartja ma este utolsó előadását a színházban. Előadásának műsora lapunk hirdetésai rovatában olvasható, Egyáltalában nem lelkese-dünk a csepürágás művészeti produkezióért, — de ezen társulat előadását olyannak tartjuk, mely megérdemelte azt a zúfolásig telt házat, mely itteni fellépésüket fényes anyagi sikerrel jutalmazta.

— 25 év múltán... Azon tényezők között, melyek nagy mértékben hozzájárultak a hazai mezőgazdaság és kertészet haladásához, az első között látjuk a Mauthner Ödön magkereskedő céget, mely az idén ünnepli 25 éves jubileumát. E cég működését mindenütt elismerés és méltánylás kísérte és hogy többet ne említsünk, a cég tulajdonosát a Ferencz József-rend és az orosz Szent-Anna-rend lovagkeresztjével és a bolgár nemzeti rend tisztí keresztjével tüntették ki. Mauthner cég cs. és kir. udvari szállító és évek óta szállítja Ő felsége kastélyai és birtokai magzükségletét az egész osztr. magy. monarchiában, továbbá több királyi, fejedelmi, főhercegi és hercegi udvarnak is szállítója. A Mauthner-féle magvak különben 27 szer lettek bel- és külföldi kiállításokon első díjakkal kitüntetve. A jubileumi főárjegyzéke — melyet a cég kívánatra ingyen és bérmentve küld, — valódi remekmű, egy kitűnő növénytermelési utmutató, nemcsak a benne előforduló számtalan tenyésztési utasítások, hanem a megragadóan szép és hű növény fényképek miatt is. Legjellemzőbb, hogy a főárjegyzék nem a rendelő rovására ilyen fényes, mert a magarak, tekintve az ismert kitűnőséget és föltétlen megbízhatóságot, sokkal olcsóbbak, mint bármely másik magyar vagy külföldi cégégnél, hanem a Mauthner cég rengeteg forgalmában leli magyarázatát és elég érdekes megtudni, hogy említett árjegyzék költségeit az összes rendelésekre megosztva, egy rende-

lőre nem egészen háromnegyed krajczár esik.

— **Ítéletek borhamisítási ügyekben.** Tizenkét elítélt borhamisító I., II. és III. fokú ítéletet gyűjtötte össze egy kis füzetbe a „Borászati Lapok” szerkesztősége, — mely eddig is hatékony tevékenységet fejtett ki a borhamisítók üldözésében. A füzetet a lap szerkesztősége díjtalanul küldi meg az összes eljáró hatóságoknak és borenellenőrző bizottsági tagoknak, akik az irányban hozzá (Budapest, Köztelek) fordulnak. — Tizenegy az I., II. és III. fórumon keresztülment jogerős ítéletet tartalmaz e füzet a magyar igazságszolgáltatás egy új terén, tehát az összes eljáró hatóságoknak az ítéletek hozatalánál mintául szolgál; és vezérfonal a borvizsgáló bizottsági tagoknak is, a felelőseknek.

— **Miért szűnnek meg a lapok?** A fényes programokkal megindult lapok azért szűnnek meg oly hamar, mert nem viselik szívükön előfizetőik érdekeit. Nem lehet azonban csodálni, hogy a „Biztosítási és Közgazdasági Lapok” rövid idő alatt tízezer előfizetőre tett szert, mert e lap minden előfizetője 8000 koronára van biztosítva a Nemzetközi baleset biztosító társaságnál (Adria bizt. társ. által alapítva). Aki csak negyedévre fizet is elő, megkapja a nevére kiállított nyolcezer koronáról szóló kötvényt. E kitűnő szaklap előfizetési ára: 1 évre 10 forint, fél-évre 5 frt, negyedévre 2 frt 55 kr., mely a laphoz, Budapest, Aradi-utca 40. küldendő.

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi február 5-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelési Értesítő”-ben az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyről következő hivatalos adatokat közli: Ragadós száj- és körömfájás: Ér-Mindszent 2 u. — Himlő: Bogdánháza 4 udv., összesen 1 község 4 udv. — Rühkór: A-Váreza 1 udv., Moesolya 1 u., összesen 2 község 2 udvar. — Sertésvész: Bábeza 1 udv., Bogdánd 3 u., Mosóbánya 1 u., Percsen 1 u., Zsibó 1 udv., összesen 5 község.

— **Selyem damaszt** 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privátforgasztóknak postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek, HENNEBERG G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) ZÜRICH-BEN. — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Irodalom.

— A „Kolosvári Lapok” szépirodalmi és társadalmi hetilap 6-ik (febr. 5-iki) száma a következő gazdag és változatos tartalommal jelent meg: Báro Kemény Endre, (Arcképpel.) Folszeghy Dezsőtől. — Bucsuás. (Költemény) Szabolcska Mihálytól. — A Nagy Bicskás kis esetei. Irta: Gyarmathy Zsigáné. — Egy könyv mellé. Ir. Kemény Endre kiadatlan költeménye. — Az ós-héber költészet költőnei. Irta: Kenessey Béla. — Missió és üzlet. — vica. — A dicsőség útján. Regény. Irta: Cordelia. Olasz eredetiből fordította: Cs. Pap József. — Irodalom. — Apafi Mihályné, Bornemisza Anna fejedelemszonyi szakácskönyvből. Közli: Török István. — Színház: Fekete vér. A Sárdi-ház (Géczy István arcképpel). — Hétről-hétre. — Szerkesztői üzenetek. — stb. stb.

— „A Kert”, a kertészet összes ágait magába foglaló kertészeti szaklap 3-ik száma a következő tartalommal jelent meg: Konyhakertészet. — Gyümölcsészet. — Disz kertészet. — Méhészet. — Tárca. — Közelről és távolról. — Gép- és eszközlétár. — Hírek. — Apró szakcikkeik. — Szerkesztői üzenetek. — Vásárcsarnok. — Színes műmelléklet: Ben Davis. — Fametszetek. A „Kert” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, VI., Andrassy-ut 23. sz. a. van.

— **Az éhség örültjei.** A magyar földmivelő-népek egy új betegségével, a pellagrával foglalkozik fenti cím alatt Baros Károly, egy most megjelent röpiratában. A pellagra 1898-ban lépett fel nagy mértékben az erdélyi és a keleti magyarországi vármegyékben, mint szomorú eredménye az agrár-krízisnek és a nép fokozódó nyomorának. — A belügyminiszter egy dr. Niedermann Gyula min. tanácsos vezetésével működő szakértő-bizottsággal tanulmányoztatta a kérdést, amely bizottság magyarországi tanulmányutja után bejárta Olaszországi pellagrás vidékeit is. A tudós kutatók hazánkban csak 3 vármegyét jártak be és mégis már 28 községbe 80 pellagrás beteget találtak. Olaszországban százezerre

becsülik a pellagrás betegek számát, a padovai tartományban pl. az utolsó decenniumban volt 13,834 pellagrásbeteg, kik közül 3553, tehát 27.5% lett elmebeteg. A pellagra oka a nyomor, a rossz, különösen pedig a túlnyomólag tengerivel való táplálkozás. A pellagra ellen való védekezés tehát elsősorban gazdasági kérdés és a röpirat, amikor ismerteti a tudós kutatók érdekes jelentéseit és szól a szerzőnek személyes tapasztalatairól, egyúttal kiterjed a magyar agrárpolitika azon új feladataira, amelyeket nemcsak a földmivelés fejlődésének, de a földmivelő nép kenyerét, életmódját vannak hivatva kedvezőbben befolyásolni. A röpirat kapható az Eggenberger-féle könyvkereskedésben. Ára 1 korona.

— **„A Képes Levelező-Lap.”** Ily cím alatt jelenik meg f. év március elsőjével egy folyóirat, melyet a mindjobban terjedő képes levelező-lap gyűjtési sport kedvelőinek egy rég óhajtott kívánsága teljesül. — Hazánkban még nincs a gyűjtőknek szaklapjuk, mely előmozdithatná az egymás közötti érintkezést. — A „Képes Levelező-Lap” célja a gyűjtőket egymáshoz közelebb hozni, a csereviszonyt elősegíteni, az újonnan megjelent levelező-lapokat felsorolni, s a gyűjtőknek mindenben segídekzeni. A lap első számát, mely a teljes programot közli, a kiadó-hivatal, hova a lap szellemi részére vonatkozó közlemények is intézendők, Klöckner Péter udvari könyvkereskedése Székefehérvárott bárkinék ingyen megküldi, a ki azt egy képes levelező-lapon kéri. — A lap előfizetési ára 1899. évre 1 forint.

— **„A szülő helyes metszése”** című szakmunka második bővített és átdolgozott kiadása ez év február havában fog megjelenni. Jellegje: „Szőlőt metszeni könnyű, de jól metszeni nehéz!” Az okszerű szőlőmetszést tárgyaló ezen hasznos könyv most már a második kiadásban bővítve Maurer János, ismert nevű borász és lapszerkesztő tollából ered. Az egyes metszési módokat rajzokban is bemutatja. Kinek szőlője van, annak nélkülözhetetlen segédeszköze, tanácsadója és kincses bányája ezen könyv. Egy forint előlege beküldése mellett bérmentesen küldi meg szerzője, Maurer János (Kassa, Maurer-udvar).

— **Egy ünnepély leírása** a bibliában. Omri házának sirja, a phoeniciai istenek imádója megsebesült vala, s visszavonula jezréeli palotájába. Elizéus akkor átment a rázóthi táborba, megállta a seregek fejedelmét és szóla a buzgó Jehuhoz: „Beszédem vagyon veled, oh fejedelem!” Bementek a házba, és ő Jehunak fejére töltö az olajat és monda néki: „Ezt mondja Jahveh, az Izráelnek istene: királyllyá kentelek téged Jahveh népen az Izráelben.” Jehu pedig kijöve az ő urának szolgálóihoz, és monda: „Így s így szóla nekem, mondván királyllyá kentelek téged. Azért nagy segítségem kiki mind ragad az ő ruháját és alá helyezteték a grádicsnak felső részére. és trombitát fuvának, mórdván: Jehu uralkodik!” Így mondja el egy királyllyá kenés történetét a könyvek könyve, a biblia a tragédiák e tárháza. (Királyok k. 2. 9.) Az egyszerű szavakból komoly, őszinte, becsületes nép erős morális érzelmek dobog felénk, az az érzélem, mely áthúzódik egész nagy tragikus történelmükön. E történelem legkittünőbb irott kutforrása az új nagy világtörténeti mű, mely ez eseményeket a legújabb adatok felhasználásával mondja el. A Marczali Henrik szerkesztésében megjelent Nagy Képes Világtörténet ez, melynek most 11-ik füzeté jelent meg, gazdagon illusztrálva. Egy füzet ára 30 kr. kapható minden hazai könyvkereskedésben s a kiadó társulatnál. Megjelen minden héten egy füzet.

— **„Losonez végromlása története.** Az 1849. évi augusztus 8-án Losonez városa az oroszok általi feldúlásának 50 éves évfordulójára. Losonez városa nemes városi tanácsának ajánlva, — ezimmetl épp most jelent meg egy felette érdekes zenemű zongorára két kézre, melyhez a következő előző van csatolva: A magyar zeneirodalom csak kevés olyan harci dalt tudott megörökíteni, amely az 1848–49 szabadságharc napjaiban termett, vagy amelyet akkori zenekarvezetők csináltak. Ilyen ritkaság a „Losonez végromlása”, a melyet Borzó Miska az 1848–49-iki gömörvármegyei karmester szerzett, annak a rettenetes képnek a hatása alatt, amelyet rá a felgyújtott Losonez égése tett. Borzó Miska, akinek magának is volt háza Losonezon, összes butoráiból semmit sem tudott megmenteni. Egy kopott, régi hegedűt kapva lóna alá, úgy menekült a szomszédos guszonai erdőbe; s ott nyomban szerezte a remek dalt, melyet aztán zenekara is betanult s több csatában lelkesültek hatalmas hangjai mellett dicső honvédek Losonezot Graber orosz tábornok tudvalevőleg azért gyújtotta föl, mert 1849. augusztus 8-án, két vakmerő nemzetőr az ottani koronakávéházban Petrovsky herceg dzsidás szadost és még két más tisztet legyilkolt. Egy Fábry Zsuzsi nevezetű kofa aztán a tiszteteket meg ruháitól is megfosztotta s úgy temeték el őket koporsó nélkül. Ez annyira föllázította Grabert, hogy egymásután két cserkesz ezrednek engedett szabad prédálást Losonez városában, ezután nyolc helyen dobott tiszket a káztetőkre. Aztán, a két nemzetőrrel és Fábry Zsuzsival, körmeikkel kapartatta ki az orosz tisztet, noha a szerencsétlenek a rekkető forráságban, meg a borzalmas hullaszagtól többször is elájultak. Borzónak klasziku-

san remek nótája a szó teljes értelmében festi ezeket a rémes jeleneteket, s öt részből áll: Első részében valóságos művészi hangfestéssel jelzi, hogy az ázsiai cserkesz lovasság halk trombitaszóval indul. A második rész tompa morajjal jelzi, hogy a cserkeszek támadnak s a lakosság rémültemen menekül az erdő felé. A negyedikben halljuk a lovasság zárt sorainak csattogó döbörgését, az ötödik pedig halottszomoru elhaló hangon jelzi, mikor a kirabolt városból elvonul a tönkre ment nép. Jellemző különösen a félrevert harangok kongása, a gyermekek és asszonyok jajveszékése és a sivatag golyóknak a G. huron való remek és páratlan utánzása. Eredeti, hogy az orosz ágyuk dörgését a bögő hátán jelezték, nagyot, tompát ütve a kézzel rája. A czimlapon látható egykori rajz azt a jelenetet tünteti föl, midőn a losonezi koronakávéház előtt a cserkesz lovasság Borzó bandáját üzte. Régen feledésbe ment ez a remek nóta, és teljes három évi fáradságos kutatásba került Markó Miklós hírlapírónak, a cigányzenészek albuma ismert nevű szerkesztőjének, míg ezt a cigányzenekar vezetőktől megszerezte és czé- günket a mű kiadására megnyerte. Szabadságharcunk 50 éves fordulóján azt hisszük nem adhatunk kedvezőbb karácsonyi ajándékot lelkes hon- társainknak, ennél a páratlanul szép dalnál, melyet jeles zenészeink Radics Béla és Rácz Pali is mindig viharos tetszés mellett játszanak. Rózsavölgyi és társa. Ezen igazán gyönyörű magyar zeneképet melynek ára csak 2 korona, mindenki- nek a legmelegebben ajánlhatjuk

A szilágysági vonal menetrendje.

— Érvényes 1898. október 1-től. —

Zilahtól—Nagy-Károlyig.

Állomások	5013	5011
	számu	vonat
Zilah indul	400	301
Cigányi	412	313
Haraklány	426	327
Sz.-Balla	441	343
Ökörítő	457	359
Sarmaság	511	428
Derzsida	531	442
Alsó-Szopor	552	504
Ákos	621	533
Szakácsai	645	559
Tasnád	704	619
Tasnád-Szántó	726	643
Érhatvan	741	658
Mezőterem	756	714
Nagy Károly érkezik	825	743

Nagy-Károlytól—Zilahig.

Állomások	5012	5014
	számu	vonat
Nagy-Károly indul	530	415
Mező-Terem	600	443
Érhatvan	615	458
Tasnád-Szántó	637	521
Tasnád	701	543
Szakácsai	719	601
Ákos	750	633
Alsó-Szopor	814	700
Derzsida	835	723
Sarmaság	849	738
Ökörítő	915	807
Sz.-Balla	933	828
Haraklány	950	848
Cigányi	1005	904
Zilah érkezik	1017	918

100 frt annak, aki nem nevet!

Ma csütörtökön, Sz-Somlyón, a városi színházban,
a világhírű 10 tagból álló

ANGOL CSODA TÁRSULAT

előadást tart.

M Ű S O R:

1. Az egyedül álló bűvész komikus az ő idomított patkányai- val, tengeri malaczaival és galambjaival.
2. A világhírű japáni csodaember, Erovoáni Kalakutta.
3. A két zenekomikus, Balpiro testvérek.
4. A legszebb angol gentleman művész, Michaelo Fogs.
5. A 99 arczu ember. Sauerteig igazgató.
6. A két szerezsen excentrikus, Brothes Kopeleinus.
7. A népének. Fehérhegyi, mint valódi Goldstein Számi.
8. Az angol levegő equilibrist. Mister Terari.

Záradékol: A három idomított liba.

A liba mint diák, gimnasztikus, regruta, hegymászó és walczer táncos.

Kezdeté 8 órakor. — Helyárak: I. hely 50 kr. II. hely 40 kr. III. hely 30 kr. Diákjegy 15 kr. Karzat 20 kr.

Az előadás szigoruan szolid.

100 frt annak, aki nem nevet!

Sarmaságtól—Sz.-Somlyóig.

Állomások	5112	5114
	számu	vonat
Sarmaság indul	909	438
Somlyó-Ujlak	935	504
Sz.-Somlyó érkezik	953	523

Sz.-Somlyótól—Sarmaságig.

Állomások	5111	5113
	számu	vonat
Sz.-Somlyó indul	755	320
Somlyó-Ujlak	814	339
Sarmaság érkezik	839	403

Az aláhuzott idő éjjeli idő 6-tól 6-ig reggel.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

„A Földhírtokos Magyarország”

kiadóhivatala 1—5

Budapest, VIII., Uilói ut 6. szám által:

mindennemű jelzalogkölcsonök —
a legujabb módozatok szerint — tel-
jes sikerrel, gyorsan eszközöltetnek.

Ajánlatokkal, prospektusokkal, fel-
világosítással készséggel szolgálunk.

HIRDETMÉNY.

Kárásztelek község tulaj-
donához tartozó „Hidegkuti
67. kat. hold legelő” kitűnő
itató kuttal ellátva, 1899.
évi február hó 26-án, d. u.
3 órakor a községházánál 3
évre haszonbérbe fog ki-
adatni.

Kárásztelek, 1899. január
hó 22-én.

Hatzel Flórián,

3—3 főbíró.

Egy nyolcz lőerejű Ramzon-féle kazán, 2 pár 36 czolos lisztelő kövel, és olajszerkezettel ellátott

MALOM,

közvetlen mellette egy jó kut, megfelelő jó vízzel, olcsó tűzifa, családi viszonyok miatt **örök áron eladó**, avagy **szakképzett társ** kerestetik.

Matzel Flórián,
tulajdonos Kárásztelken.

3-3

Építkezési hirdetemény.

A szilágy-somlyói csizmadia ipartársulat elhatározta, hogy a piacon levő

árucarnokát átalakíttatja

és a mellette levő két kis

bolthelyiséget újból építteti.

Ezen építkezések keresztülvitelére szakképzett vállalkozók ajánlataikat **1899. évi február hó 20-ik napjáig** alulírtotthoz beadhatják, — hol a tervrajzok és költségvetések is megtekinthetők.

2-2

Később érkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

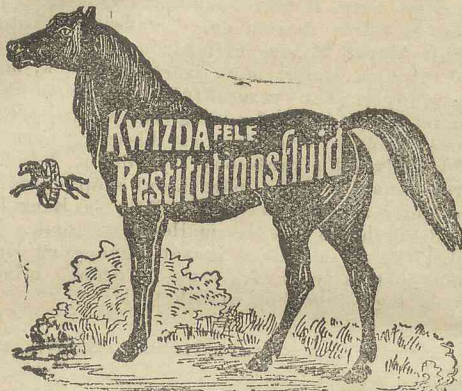
Szilágy-Somlyó, 1899. évi február hó 1-én.

Id. Nagy Ferencz,

1-1

ipartársulati elnök.

Cs. és kir. szab. mosóvíz lovak részére.

Már 35 év óta az udvari istállóban és nagyobb katonai és polgári istállóban erősitül nagyobb fáradsalmak előtt s az erők visszaszerzésére fárasztó menetek után az idegek merevsége s nyílallások eseteiben, trainirozásnál a lovat rendkívüli munkabírássra teszi képessé.

Egy üveg ára 1 frt 40 kr.

Főraktár:

Kwizda Ferencz János

cs. és kir. osztrák-magyar, román kir. és bolgár fejedelmi udvari szállító. Kerületi gyógyszerész Korneuburgban, Bécs mellett.

INGYEN szederfa csemete.

A földmívelésügyi m. kir. ministerium országos selyemtenyésztési felügyelősége bárkinek ingyen ad 2-3 éves magági szederfa csemetét. — Városok, községek, néptanítók szállítást nem fizetnek; ellenben magánfelek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye, utolsó posta, vasut, esetleg hajóállomás pontosan bejelentendő.

Ha a csemeteket magas törzsű fákká

neveljük, úgy egy katasztrális holdnyi faiskolába 7200 csemete helyezhető el oly formán, hogy a sorok egymástól egy méter, a sorokban a csemeték 80 centiméter távolságra álljanak.

Sövény alakításnál egy folyó méterre 3 drb, egy folyó öltre 6 drb csemetét számítunk.

Kik csemetét akarnak, ezt sürgősen jelentsék be.

A földmívelésügyi m. kir. miniszterium

országos selyemtenyésztési felügyelősége

Szegárdon, Tolnamegye.

3-3

1896. Első díjjal kitüntetve 1896.

HUSZTY ZOLTÁN és FIVÉRE

fnyképészeti üvegterme

Szilágy-Somlyón, a Jolbej Kristóf telkén.

Elvállalnak bármely fényképészeti munkát, ugymint: családi, testületi s egyéb csoport, — épület levételeket, régi képek másolatát stb., a legkisebb alaktól egész életnagyságig tiszta, természetihű kivitelben.

Legközelebb felvételek eszközöltetnek:

február hó 12. és 13-ik napjain, azaz vasárnap és hétfőn, borus vagy esős időben is a legjobb sikerrel! 2—

A műterem fűtve van!

Kitüntetve szakkiállításán!

Homoki szőlőtelepítőknék igen fontos!

A czég 17 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a hire, amennyiben ma már sok nemes és vadoncz csemetét szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya ezuttal 600,000 drb: vadoncz-állománya 8 millió. A czég évenként 4500-5000 rendelőnek küld szállítmányokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homoktelepítőknék kincses háza azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben éppen úgy, mint az agyagos, kövecses talajban, nemkülönben az, mely agyagos iszaplerakodásu, vagy tulságosan kövérített talajban állittatik elő. A gyümölcsfajok boldogult Bereczki Máté mezőkövesházi hírneves telepítői valók. Ugy magasdereku, valamint törpe csemeték megrendelhetők körte, alma, szilva, őszibarack, kajszin-barack, csereznnye, meggy, lasponya, birs, dió és eperből. Az 1-2-3-4 éves, gazdag gyökerű, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4-5 éves igen erős koronás sorfák dbja 45-50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentírt gyümölcsfajokból táblaírítás folytán 1-2-3-4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2-5-7-10-15 krért, melyek gazdag gyökérzetüknek fogva főként nagyban telepítésekhez olesóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczai is bármily számban és erősségben megrendelhetők a fentírt czégnél. A gazdag gyökérzetű vadonczok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig. Nagyobb vételnél 5-10-15% engedmény. — Levél-czim:

UNGHVÁRY LÁSZLÓ gyümölcsfa-iskolája, Czeplédén.

! Tessék árjegyzéket kérni !

7-10

Eladó tölgyfa.

Az építés alatt álló Szilágy-Somlyó—margittai vasutvonál közelében a **Márkaszéki Rézerdőn harmincz hold erdőm**, részben épület- és vasuti talpfának alkalmas

TÖLGYFA ÁLLOMÁNYA

ELADÓ.

Bölöni Sándor

ügyvéd

Szilágy-Somlyón.